

ਮਾਂ ਨੇ ਖੇਲ ਰਚਾਏ ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ

ਮਾਂ ਨੇ ਖੇਲ ਰਚਾਏ ਹੈ ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ
ਦਰ ਤੇ ਆਪ ਬੁਲਾਏ ਹੈ ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ
ਅਸਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜੋ ਭੀ ਮੰਗੇਏ, ਮਾਂ ਨੇ ਝੋਲੀ ਪਾਏ ਹੈ, ਹੁਨ...

ਸੋ ਸੋ ਵਾਰੀ ਚਰਨਾ ਚ ਮਠੇ ਅਰਸੀ ਟੇਕੇ ਜਦੋਂ, ਹੋ ਗਈਆਂ ਦੂਰ ਨੇ ਉਦਾਸੀਆਂ ।
ਦੁਨਿਆ ਦੀ ਸ਼ਾਨੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਖੁਸ਼ ਹੋਏਯੋਂ ਅੰਥੀਆਂ ਪ੍ਰਾਸੀਆਂ ।
ਚਰਨਾ ਚੋ ਵਧੀ ਗੰਗਾ ਦਾ ਮਾਂ ਨੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਾਏ ਹੈ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ॥
ਸ਼ੀਤਲ ਮਿਲ ਗਈ ਚਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।
ਮੇਹਰ ਦਾ ਮੀਠ ਬਰਸਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।

ਮਾਂ ਨੇ ਕੰਝੀਆਂ ਜਨਮਾ ਦੇ ਧੋਨੇ ਹੁਣ ਧੋ ਦਿੱਤੇ, ਦਿੱਤੀਆਂ ਏ ਨੇਹਤਾ ਸਾਰੀਆਂ ।
ਖੁਸ਼ ਵਿਚ ਲਗਦੇ ਨਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਰ ਮੇਰੇ, ਬਿਨਾ ਖੰਬੋ ਲਾਏ ਮੈਂ ਉਡਾਰੀਆਂ ।
ਦੇਵੀ ਪੰਜਮੀ ਨੇ ਦੁਖੜੇ ਹਰ ਕੇ ਰੋਂਦਾ ਸੂਹ ਹਸਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ॥
ਜਲਵਾ ਨਵਾ ਦਿਖਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।
ਕੁੰਦਨ ਹੋ ਗਈ ਕਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।

ਸੂਨੀ ਸੂਨੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸੂਖੇ ਸੂਖੇ ਭਾਗ ਵਿਚ ਮੇਹਕੀਆਂ ਬਹਾਰਾ ਹੁਣ ਲਾਖ ਮਾਂ ।
ਏਸ ਪਾਸੇ ਤਕੇਏ ਤੂੰ ਮੇਹਰ ਦੀਆਂ ਅੰਥਾ ਨਾਲ, ਖੁਲੀ ਮੇਰੀ ਕਰਮਾ ਦੀ ਆਂਥ ਮਾਂ ।
ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਅੰਦਰ ਡੇਰਾ ਮਾਂ ਤੂੰ ਲਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ॥
ਸੁੱਤਾ ਭਾਗ ਜਗਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।
ਸਦਾ ਲਾਏ ਚਰਨੀ ਲਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।

ਅਠ ਖੁਜੀ ਦਾਤੀ ਮਾਂ ਨੇ ਮੇਹਰਾ ਦੀ ਪਿਟਾਰੀ ਖੋਲ ਬਢਿਆ ਸੋਗਾਤਾ ਅੱਜ ਕਠਿਆਂ ।
ਤੀਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਿਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਹੀ ਰੇਹਮਤਾ ਬਚੇਏ ਤੋ ਵਾਰ ਹੁਣ ਚੁਡੀਏ ।
ਮਾਂ ਨੇ ਅਪਨੀ ਭਕਿਤ ਦਾ ਸਾਨੁ ਪਾਵਨ ਨਸ਼ਾ ਚੜਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ॥
ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਜਪਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।
ਰੋਮ ਰੋਮ ਹਰਥਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।
ਮਹਾ ਮਧੀ ਦੀ ਮਾਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।
ਦਿਨ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਆਏ ਏ, ਹੁਨ ਮੌਜਾ ਹੀ ਮੌਜਾ ।

ਮਾਂ ਨੇ ਖੇਲ ਰਚਾਇਆ ਏ, ਹੁਣ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਮੌਜਾਂ ॥
ਦਰ ਤੇ ਆਪ ਬੁਲਾਇਆ ਏ, ਹੁਣ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਮੌਜਾਂ ॥
ਅਸਾਂ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ, ਜੋ ਵੀ ਮੰਗਿਆ, ਮਾਂ ਨੇ ਝੋਲੀ ਪਾਇਆ ਏ,
ਹੁਣ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਮੌਜਾਂ,,,,,
ਮਾਂ ਨੇ ਖੇਲ ਰਚਾਇਆ ਏ,,,

ਸੋ ਸੋ ਵਾਰੀ ਚਰਨਾ ਚ, ਮੱਥੇ ਅਸੀਂ ਟੇਕੇ ਜਦੋਂ, ਹੋ ਗਈਆਂ ਦੂਰ ਨੇ ਉਦਾਸੀਆਂ
ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸ਼ਾਹਨੀ, ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰ, ਖੁਸ਼ ਹੋਈਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਪਿਆਸੀਆਂ ॥,
ਚਰਨਾ ਚੋ ਵਗਦੀ, ਗੰਗਾ ਦਾ ਮਾਂ ਨੇ, ਅਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਾਇਆ ਏ, ਹੁਣ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਮੌਜਾਂ,,,,,
ਸ਼ੀਤਲ ਮਿਲ ਗਈ ਛਾਇਆ ਏ, ਹੁਣ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਮੌਜਾਂ
ਹੋ,, ਮੇਹਰ ਦਾ ਮੀਠ ਬਰਸਾਇਆ ਏ, ਹੁਣ ਮੌਜਾਂ ਹੀ ਮੌਜਾਂ

